

Magyarország Alkotmánybírósága

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1783 - 4 / 2022	
Erkezett: 2022 OKT 07.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: db	lu

Ügyszám: IV/01783/2022.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

indítványozó, az Abtv. 26. § (2) bekezdés alapján 2022.08.02. napján beérkezett alkotmányjogi panasz beadvánnyal kapcsolatban az alábbi

alkotmányjogi panasz kiegészítést

terjesztem elő:

1. Fenntartva mind a 2022.08.01., mind pedig 2022.10.04. napján kelt beadványaimban foglalt kérelmeket, azokat ezúton azzal egészítem ki, hogy kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a támadott jogszabályt, illetőleg annak konkrétan megjelölt rendelkezéseit az Abtv. 45. § (4) bekezdésében biztosítottak szerint lehetőség szerint a kihirdetésére visszamenőleges („ex tunc”) hatállyal semmisítse meg.

2. Indítványozom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság – többek közt – az ügyvédséget érintő alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket az Abtv. 30. § (5) bekezdésében jelzett ésszerű határidőn belüli elbírálásra is tekintettel oron kívüli eljárásban tegye vizsgálata tárgyává.

3. Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az ügy sürgősségére tekintettel az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozatára (továbbiakban: AB ügyrend) állapítson meg az általános határidőknél rövidebb határidőket, valamint döntsön az ügy különös társadalmi súlyára tekintettel rendkívüli ülés tartásáról [AB ügyrend 3. § (2) bekezdés].

Teljes egészében fenntartva mind a 2022.08.01., mind pedig 2022.10.04. napján kelt beadványomban foglalt jogi érvelést, azt ezúton a következőkkel kívánom kiegészíteni.

Az ügyvédi tevékenység - jogi formájától függetlenül - mindenképpen az Alaptörvényben alkotmányosan védett foglalkozásnak minősül. Működési lehetőségeik háborítatlan biztosítása az állampolgárok jogainak érvényesítéséhez, és az igazságszolgáltatás működtetéséhez is elengedhetetlen.

Való igaz, hogy a jogszabályok nem állapítanak meg *formális* azonosságot az egyéni ügyvéd és az Evecvtv. szerinti egyéni vállalkozó között. Azonban a jogszabályok specifikus adóztatási szabályozás hiányában adózási szempontból *teljes egészében* egyéni vállalkozóként kezelik az egyéni ügyvédet. Az egyéni ügyvéd nem rendelkezik a

természetes személytől elváló önálló jogi személyiséggel, azonban az ügyvédi tevékenységét egyéni vállalkozói adószám alatt végzi. A magyar jogrendszer a kötelezettségek megállapításakor konzekvens a tekintetben, hogy az egyéni ügyvéd egyéni vállalkozó, így a társadalombiztosítási és az adózási jogszabályok az egyéni ügyvédek egyéni vállalkozóknak tekintik.

Ebből az következik, hogy maga a jogalkotó is abból indult ki, hogy jövedelemszerzési és releváns adózási szempontból **csoport-homogenitás** áll fenn az Evecv. szerinti egyéni vállalkozók és az egyéni ügyvédek között, így az emberi méltóság sérelmét megvalósító diszkrimináció vizsgálata álláspontom szerint megalapozott.

Az új KATAtv. e tekintetben **precedens nélküli** a magyar jogrendszerben azzal, hogy eltérő módon kezeli az egyéni ügyvédek, és Evecv. hatálya alól ki nem vett egyéni vállalkozókat, melynek drasztikus következményei vannak az érintettek nézve.

Való igaz, hogy az emberek között meglévő tényleges - köztük a vagyoni, kereseti, munkavégzési viszonyok eltérő volta miatt kialakult - különbségeket az államnak éppen az esélyegyenlőtlenségek kiküszöbölése érdekében figyelembe kell vennie. Azonban a közteherviselésnek a **tényleges** jövedelmi és vagyoni viszonyokhoz kell igazodnia, **önmagában** az eltérő nyilvántartó szerv, a képzettség vagy a vállalkozás jellege, illetve elnevezése alapján nem lehet abból kiindulni, hogy az Evecv. szerinti egyéni vállalkozókhoz képest lényegesen jobb jövedelmi viszonyokkal rendelkeznek.

Ezúton hivatkozom az **54/1993. (X. 13.) AB határozatra**:

„A vállalkozás joga annyit jelent - de annyit alkotmányos követelményként feltétlenül -, hogy az állam ne akadályozza meg, ne tegye lehetetlenné a vállalkozóvá válást.

A vállalkozás jogától különböző kérdés az, hogy a vállalkozó milyen közgazdasági feltételrendszerbe lép be. E feltételrendszerrel kapcsolatban különösen **az az alkotmányossági követelmény, hogy a feltételrendszer, így például az adórendszer** megfeleljen a piacgazdaság Alkotmány rögzítette (9. §) követelményének, valamint hogy **ne legyen diszkriminatív**. [...]

A szabályozás akkor lehetne diszkriminatív, ha például az egyéni vállalkozók körén belül adna választási lehetőséget egyes vállalkozóknak, míg másokat ebből kizárna.

[...]

Ha viszont **az adó mértéke tekintetében** a gazdasági élet egyes szereplői, a különböző vállalkozói csoportok, illetve az azoknak megfelelő jogi formák szerinti **különbségek kirívóak**, felmerülhet a gazdasági verseny szabadságának sérelme. Az állami gazdaságpolitikai-adópolitikai mérlegelési jog a gazdasági tevékenység adóztatása tekintetében ugyanis **nem terjed addig, hogy - az adónemek különbözőségébe burkoltan - kirívó adómértékbeli különbségeket tartalmazó adórendszert működtessen**. [...]

A gazdasági tevékenységre vonatkozó különböző adónemek szerinti adómértékek megállapításának szabadsága ezért **nem lehet önkényes**: annak meg kell felelnie az Alkotmány 9. §-a, valamint 70/A. és 70/I. §-a által támasztott követelményeknek."

Tehát a következetes alkotmánybíróági gyakorlat megengedi, hogy más adónemek érvényesüljenek pl. az egyéni és a társas vállalkozások esetében, azonban **az egyéni vállalkozók körén belül a különbségtétel már igenis diszkriminatív**.

Értékelni kell azt is, hogy milyen **kirívó különbség** mutatkozik az adómértékben pusztán ezen különbségtétel okán.

Egy KATA-t választó Evecv. szerinti egyéni vállalkozó, amennyiben 18.000.000 forint éves bevételt veszünk alapul, az általános forgalmi adót, és a helyi iparüzési adót nem számítva, mindössze évi 600.000 forintot adózik.

Ezzel szemben egy **ugyanennyi** bevétellel rendelkező egyéni ügyvéd, mivel az új KATAtv. pusztán az Evecv. hatálya alól kivettsége okán elzárja őt ezen adónem választása elől, átalányadózás mellett 4.550.125 forint adót és járulékot kell fizetnie, ha pedig a bevétele nem egyenletesen oszlik el, *ad absurdum* akár 5.411.375 forintot is. Ez **kilencszeres** különbség!

A pénzügyminiszter úr 2022.09.19. napján kelt „*amicus curiae*” beadványában akként érvelt, hogy a KATAtv. hatálya alá való tartozás „*ex gratia*” jellegű juttatásnak minősül. Azonban egy adónem, önmagában kedvezményes voltából fakadóan, nem minősülhet „*ex gratia*” juttatásnak. Azonban még amennyiben annak is tekintenénk, akkor is fontos rögzíteni, hogy az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján bár ilyen esetben a jogalkotót széles körű mérlegelési jog illeti meg mind a jogosulti körnek, mind a juttatás mértékének és egyéb feltételeinek a meghatározása tekintetében, ez nem korlátlan. A megkülönböztetés korlátja a pozitív diszkrimináció elvi határa: az egyenlő méltóságú személyként való kezelés feltétlen betartása, illetve az Alkotmányban megfogalmazott alapjogok meg nem sértése. Azaz ez esetben is megkövetelhető, hogy a nem egyenlő kezelésnek **ésszerű oka legyen, azaz ne minősüljön önkényesnek**. [16/1991. (IV. 20.) AB határozat, ABH 1991, 58, 62.; 922/B/2000, AB határozat, ABH 2001, 1444, 1452.]" (775/B/2009. AB határozat, ABH 2010, 2125, 2128.)

Ez azt jelenti, hogy bár „*ex gratia*” jellegű kedvezményre senkinek nincs alanyi joga, ha a jogalkotó - mérlegelés alapján - az ilyen jellegű megoldások alkalmazása mellett dönt, a jogosulti kör, a jogosultság mértéke, és egyéb feltételei nem határozhatók meg önkényes módon. (vö. 3147/2015. (VII. 24.) AB határozat, [32])

Álláspontom szerint az egyéni ügyvédeket pusztán az Evecv. hatálya alól kivettségük okán elzárni a KATA választásától teljességgel önkényes, nincs rá semmiféle ésszerű ok.

Jelen beadvány az Abtv. 29. §-a szerinti alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. Álláspontom szerint az Alkotmánybíróságnak egyértelműen állást kell foglalnia a jelen ügyben megtámadotthoz hasonló, teljesen kiszámíthatatlan, rendkívüli gyorsasággal és mindenfajta társadalmi egyeztetés nélkül elfogadott, az érintetteknek semmilyen érdemi felkészülési időt nem hagyó, alapvető életviszonyokat szubsztanciálisan megváltoztató jogszabály alkotmányosságáról. Emellett az Alkotmánybíróságnak állást kell foglalnia arról is, hogy ügyvédi tevékenységet folytatóként az adózáson keresztül a megélhetésemre és magánszférámra kiható jogalkotói beavatkozás az emberi méltósághoz való jog sérelmét valósította-e meg. Végül kérdésként merül fel az, hogy az emberi méltóságot sértő önkényes megkülönböztetést valósított-e meg a támadott szabályozással.

Az előadottak alapján kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság kérelmeimnek adjon helyt.

Az Abtv. 57. § (1a) bekezdése és 68. §-a alapján a jövőre nézve sem járulok hozzá ahhoz, hogy az Alkotmánybíróság a személyes adataimat nyilvánosságra hozza. Kérem, hogy a jelen beadványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalát mellőzze a T. Alkotmánybíróság.

Kelt: [REDACTED] 2022.10.06. napján

Tisztelettel:

[REDACTED]

indítványozó